

Éves áttekintés 2010

Az Európai Szociális Hálózat a szociális szolgálatok független európai hálózata. Küldetésünk, hogy minőségi szociális szolgáltatások biztosításával a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjainak segítsünk abban, hogy életük megváltozhasson. Összehozzuk azokat, akik helyi szinten kulcsszerepet játszanak a létfontosságú ellátás és támogatás kialakításában és biztosításában, hogy tanuljanak egymástól és tapasztalataikkal, illetve szakértelmükkel hozzájárulhassanak a hatékony európai és nemzeti szociálpolitika felépítéséhez.

Kedves Európai Szociális Hálózat-tagok és barátaink!

Ebben a jelentésben az Európai Szociális Hálózat számot ad 2010-es tevékenységéről, és az elmúlt három év eredményeit ünnepli.

Az Európai Bizottság támogatásának köszönhetően az Európai Szociális Hálózat átfogó, kölcsönös tanulási lehetőségeket kínált tagjai és más érdekcsoportok számára. Az Európai Szociális Hálózat tagjainak száma majdnem megkétszereződött az elmúlt három évben, tagjainknak a nemzeti eseményeken nagyobb támogatást tudtunk nyújtani, és az elnökségi események, konzultációk és szakértői értékelések során minden eddiginél aktívabb szerepet vállaltunk az uniós szintű politikai munkában.

A 2010-es szakpolitikai munkánk többek között a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni európai platformról, a lelki egészség és jól-lét európai paktumáról, a gyermekjogi stratégiáról és a szociális szolgáltatások önkéntes európai minőségi keretrendszeréről szóló állásfoglalásokat foglalt magában.

Két rövidfilmmel és a szolgáltatások igénybevevőinek észrevételei és társadalmi kirekesztettséggel kapcsolatos tapasztalatai alapján készült történet-összeállítással a 2010-es európai év égisze alatt sikerült változatossá tenni az általunk létrehozott tartalmakat is.

A 2010-ben kezdődő új évtizedben Európa újfent elkötelezte magát a társadalmi integráció mellett. A júniusi barcelonai Szociális szolgáltatások című konferencián Andor biztos úr elmondta a küldötteknek, hogy „a szociális szolgáltatások segítségével (...) a helyi és a regionális önkormányzatok vezetői és irányítói fontos szerepet játszanak abban, hogy 20 millió embernek segítenek felemelkedni a szegénységből és a társadalmi kirekesztettségéből.”

Az Európai Szociális Hálózat a 2010-es évet (és a 2008–2010-es hároméves programidőszakot) egy, a tagság számára szervezett munkaértekezlettel zárta, amelyre decemberben, Brüsszelben került sor. Ez az alkalom nemcsak közös eredményeinkről, hanem jövőnk megtervezéséről is szólt. A találkozón néhány komoly kihívást jelentő és izgalmas prioritás is előtérbe került, és várakozással tekintünk annak elébe, hogy 2011-ben és az után az Európai Szociális Hálózat tagjaival és szimpatizánsaival együtt dolgozhassunk megvalósításukon.

Üdvözlettel,

John Halloran
Elnök

Ha bármilyen kérdése van a fenti tevékenységekkel kapcsolatban, szívesen állunk rendelkezésére a következő e-mail címen: info@esn-eu.org.

TARTALOMJEGYZÉK:

DÖNTÉSHOZATAL ÉS GYAKORLAT

Mentális egészség: Munkacsoport és az európai paktum	5
A tartós ápolásra-gondozásra szakosodott munkaerő: Tavaszi szeminárium, Athén	8
Minőség szabályozás: Kutatási projekt	9
A közösségi gondozás fejlesztése: Munkacsoport	10
Barcelona 2010: Európai Szociális Hálózat konferencia	11

EU-S SZINTŰ MUNKA

Európai Év 2010: Fórum a kirekesztés ellen	13
Európai Év 2010: Az ügyfelek történetei	15
Szakértői értékelések	17

TAGOK ÉS KORMÁNYZÁS

Tagok által rendezett események: Csereprogramok és tanulás	19
Közös jövőnk megtervezése: Az Európai Szociális Hálózat tagjainak munkaértekezlete	21

Mentális egészség

Munkacsoport és az európai paktum

2010-ben az Európai Szociális Hálózat létrehozott egy olyan munkacsoportot, amely nagyban hozzájárult a lelki egészség és jól-lét európai paktumához. A paktum célja, hogy támogatást és tájékoztatást nyújtson a tagállamoknak a szakpolitika fejlődése, a legjobb gyakorlatok ismertetése, a közös kihívások megvitatása és a megoldások azonosítása terén. A dokumentum a fiatalabbaktól az idősebbekig számos társadalmi réteget lefed, és a megbélyegzéshez hasonló problémákat érint.

A modellek és struktúrák ugyan Európa-szerte változatosak, de a lelki egészségi szolgáltatások fontos szerepet játszanak azoknak az életében, akik támogatás nélkül nem élhetnek teljes életet. A legtöbb országban az egészségügyi és szociális szolgáltatások jogi kötelessége, hogy védelmezzék a mentális egészségi gondokkal küzdő betegeket, és általában a háziorvosok és a szociális munkások találkoznak először a tanácsért hozzájuk fordulókkal, és szükség esetén ők irányítják később szakellátásra a betegeket.

Az egészségügyi és a szociális szolgálatok közötti együttműködés hiánya állandó vita tárgya az Európai Szociális Hálózat munkacsoportjában és az európai paktum kidolgozása során: „Az egyes szolgálatok közötti szakadékokat továbbra sem sikerült áthidalnunk, és néha a kommunikáció sem túl sikeres. Lehet, hogy néhány területen kiváló a lelki egészségi szolgáltatások minősége, de ez gyakran egyetlen személyen múlik: ha ő távozik, az egész szolgálat összeomlik” – fogalmaz Terry Madden, a dublini városi önkormányzat munkatársa.

A munkacsoport azt vizsgálja, hogy a mentális egészségügyi problémákkal küzdő betegek jogait hogyan felügyeli az Egyesült Nemzetek Szervezetének fogyatékkal élő emberek jogairól szóló egyezménye. „E jogi szabályozás szerint, ha valakinek valamilyen fogyatéka van, akkor minden korlátért, amelybe ütközhet, nem a személy, hanem a társadalom tehető felelőssé” – magyarázza Antje Welke, a szociális jóléttel foglalkozó állami és magánszervezetek németországi egyesületének képviselője.

A mentális egészségügyi problémákkal élő emberek szavát meg kell hallanunk, ez jogaik védelméhez elengedhetetlen. „A szolgáltatások igénybe vevői olyan eszközökkel és szaktudással rendelkeznek, amelyek fejleszthetik ezeket a szolgáltatásokat” – fogalmaz Lucy Butler a Hampshire megyei önkormányzattól. „Ez egyfajta kihívást jelent a rendszer számára” – magyarázza Marianne Cohen, a dániai Aarhus önkormányzatán működő szociális osztály rehabilitációs csoportjának tagja. „Évekig az az elképzelés uralkodott, hogy csak a képzett szakember lehet szakértő, manapság viszont úgy gondoljuk, hogy két szakértő van: a szakember és az ügyfél. A szakembereknek el kell fogadniuk, hogy a saját életével mindenki maga rendelkezik.”

Azonban a mentális egészségügyi problémákat övező társadalmi megbélyegzettség még a legjobb ellátás mellett is a társadalmi beilleszkedés valódi akadályává marad. „Ha valakinek egyszer már voltak lelki problémái, akkor az egész életében lelki beteg lesz” – ez a

hozzállás ma is nagyon jellemző, noha jól dokumentált tények igazolják, hogy a súlyos mentális betegek mintegy 60%-a felépül” – mondja Anders Møller Jensen, a dán pszichoszociális rehabilitációs információs központjának munkatársa.

Lorenzo Rampazzo, az olasz Veneto régió egyik vezető tisztségviselője hozzáteszi: „Bizonyos esetekben a pszichiátriai személyzet áll a gyógyulás útjában, mivel elsősorban a gyógyszerekre, a tünetekre és a terápiára koncentrálnak. A sikeres társadalmi felépülés érdekében más megközelítésre van szükség, olyanra, amely a beteg erőforrásaira fókuszál.” Marta Nieto, a Kasztília–La Mancha-i *Alapítvány a mentális betegek társadalmi és munkaerő-piaci integrációjáért* (FISLEM) munkatársa szerint pedig „ha a klinikai orvosok és a döntéshozók tényleg az ügyfeleket kívánják a felépülési folyamat középpontjába állítani, az elkötelezettség új megközelítésére van szükség”. Hriszto Bozov, a bulgáriai Várna alpolgármestere pedig hozzáfűzi: „Figyelmet kell fordítanunk az adott személy családi és baráti körére is”.

A munkacsoport úgy döntött, hogy munkáját nyolc prioritás köré építi, melyek:

- 1. a jogok és értékek cselekvésre váltása,**
- 2. az ügyfelek és családok véleményének előtérbe helyezése,**
- 3. a stratégiai tervezés felépítése és az együttműködés erősítése,**
- 4. a szakszerű igényfelmérés biztosítása,**
- 5. a személyre szabott gondoskodás és támogatás fejlesztése,**
- 6. a lelki egészséggel kapcsolatos tudatosságot fejlesztő kampánytevékenység,**
- 7. a befektetésekről szóló gazdasági esettanulmány végeredményen alapuló kidolgozása,**
- 8. a lelki egészségről alkotott közös uniós elképzelés kidolgozása.**

Az érintettek közötti helyi stratégiai együttműködés elengedhetetlen a lelki egészségi problémákkal küzdő betegek életminőségének javításához és felépülésük támogatásához. „A mentális egészségügyet meghatározó legtöbb tényező az egészségügyi ágazaton kívül található, ezért az egyes szektorok közti együttműködés elengedhetetlen” – fogalmaz Eija Stengård a finn országos egészségügyi és szociális intézettől. Az ügyfelek, a családok, a gondozók, valamint a szociális és egészségügyi szakemberek – így a vezetők – partnersége nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a betegek a lehető legnagyobb esélyt kapják a felépülésre és a társadalmi beilleszkedésre.

Az Európai Szociális Hálózat úgy gondolja, hogy az ügyfeleket a saját felépülési folyamatuk középpontjába kell állítani. *A megőrzés és a szociális kirekesztés elleni küzdelem* című nemzetközi konferencián – amelyet 2010. november 8–9-én Lisszabonban rendeztek meg a lelki egészség és a jól-lét európai paktumának égisze alatt – került sor arra a munkaértekezletre, amelyen az Európai Szociális Hálózat az ügyfelek véleményének meghallgatására hívta fel a figyelmet. Lise Jul Pedersen, a dán lelki egészségi szolgálatok korábbi ügyfele a mentális problémákkal küzdő emberekkel szemben tanúsított hozzáállásról beszélt a hallgatóságnak: „A közhitelment szerint a mentális betegségek nem érintik a magasan képzett embereket és egy súlyos mentális betegség után lehetetlen felépülni. Igaz, lehet, hogy soha nem fogok teljesen meggyógyulni, de meg kell tanulnom együtt élni ezzel. A társadalmi diszkrimináció leküzdéséhez ki kell fejlesztenünk a

felelősségérzékünket és egyfajta kompetenciát ahhoz, hogy visszanyerhessük társadalmi helyzetünket.”

További információ: <http://www.esn-eu.org/mental-health-working-group>

Döntéshozatal és gyakorlat

A tartós ápolásra-gondozásra szakosodott munkaerő

Tavaszi szeminárium, Athén, 2010

Zografou önkormányzata és a Foglalkoztatási és Szociális Védelmi Minisztérium a görög országos települési és önkormányzati egyesülettel (KEDKE) együttműködésben, Athénban 2010 május 11-én megtartott tanácskozáson a tartós ápolásra-gondozásra szakosodott munkaerő jövőjét vitatta meg.

„Gondoskodni szeretnénk azokról, akik minden napjukat azzal töltik, hogy másokról gondoskodnak” – osztja meg velünk a tartós ápolásra-gondozásra szakosodott munkaerővel kapcsolatos nézeteit Carlo Alberto Librera, az olaszországi Bolzano bentlakásos ápolási intézményének vezetője. Ez a hozzáállás volt az athéni megbeszélés – amelyen 50 európai és görög küldött vett részt – központi kérdése.

Az egészségügyi ellátással együtt a szociális ellátási szektor ma az uniós munkaerő 10%-át foglalkoztatja. A demográfiai előrejelzések szerint az ágazatnak egyre több képzett, ápolásra szakosodott munkaerőre lesz szüksége, vagy olyan alternatív stratégiákat kell találnia, amelyekkel csökkenthető a hivatalos ellátási szolgálatok iránti igény. Ha a társ vagy a szülő magatehetetlenné válik, sok hétköznapi embernek kell majd felvállalnia az ápolói szerepet esetleg anélkül, hogy ennek tudatában lenne.

A konferencia számos lehetséges választ fogalmazott meg a tartós gondozás iránti növekvő kereslet és a csökkenő hivatásos munkaerő jelentette kihívásokra. Dr. Judy Triantafillou és Patrizia di Santo, az uniós szintű INTERLINKS projekt kutatói a nem hivatásos gondozók és a migráns ápolói munkaerő szerepéről beszéltek. Dr. Triantafillou szerint „a gondozók is igénylik a támogatást, de mivel az idősebb személy igényeit gyakran előtérbe kell, hogy helyezték, a munka helyett inkább a gondozást választják, és kénytelenek megtalálni a saját megoldásaikat, így pl. bevándorló ápolói munkaerőt fognak alkalmazni.”

A multiprofesszionális megközelítésű prevenció és rehabilitáció értékeit egy helyi gyakorlati példa mutatta be Helsinkiből, ami egy olyan kulcsstratégia, amely csökkenti az intenzív és/vagy tartós intervenció iránti igényeket. Kirsi Santama, a Riistavouri Idősek szolgáltató központjának főtanácsadója szerint „az egyes szakemberek más és más szemszögből látják az időseket: a nővér esetleg egy fájdalokkal küszködő embert lát a kórteremben, a gyógytornász viszont másnak látja ugyanazt a személyt az edzőteremben.”

London Lambeth kerülete az integrált munkaerő és szolgáltatástervezés új modelljét vezette be. Lambeth kerület (Inner London) tanácsa közösségi szolgáltató osztályának vezetője, Jo Cleary szerint „minden alkalommal, amikor megrendelünk egy szolgáltatást,

akkor munkaerőt is rendelünk vele. A lényeg, hogy a megfelelő munkaerőt kell alkalmazni a megfelelő feladatra, vállalható költségek mellett.”

A konferencia anyagai elérhetőek a www.esn-eu.org/e-news-may10-athens webhelyen.

Döntéshozatal és gyakorlat

Minőség szabályozás Csehországban és Spanyolországban

Kutatási projekt

Az Európai Szociális Hálózat a kétéves projektidőszak három kutatási munkaértekezletből álló sorozatát a 2010. július 21-i, brightoni eseménnyel zárta, ahol cseh és spanyol szakemberek vettek részt. A zárójelentés Belgiumot, Németországot, Svédországot és az Egyesült Királyságot is lefedi, és az alábbi két kérdésre keresi a választ:

- *A piaci szabályozás hogyan járul hozzá az ellátás minőségének és az idősek életminőségének javításához?*
- *A hatóságok és (az egyéb) szolgáltatók kapcsolata hogyan alakítható úgy, hogy a minőségbiztosítást és a fejlesztést részesítsék előnyben?*

A munkaértekezleten Madrid és Ostrava képviselői mellett a következő nonprofit szervezetek vettek részt: az időskorúak és eltartottak számára nyújtott szociális szolgáltatások országos madridi központjának (ASISPA) munkatársai; a Sziléziai Diakónia; az idősek számára nyújtott kiegészítő szociális szolgáltatások országos intézete (IMSERSO, Spanyolország) tartós gondozásra szakosodott szakemberei; valamint a csehországi Károly Egyetem munkatársai.

Az elmúlt években Spanyolország és Csehország is bevezette a pénzbeli juttatást a gondozásra szoruló emberek esetében. Az igényeket Spanyolországban a régiók (autonóm közösségek), Csehországban pedig az önkormányzatok bírálják el. Mindkét ország azzal a jelenséggel küzd, hogy a rászorulóknak (a nem hivatalos gondozási formákra fordított) pénzbeli juttatást választják a szolgáltatások helyett, annak ellenére, hogy az új törvényi szabályozás igyekszik olyan piacot teremteni, ahol az ügyfelek hivatalos ellátási szolgáltatásokat vásárolhatnak.

A jogszabályok által előírt minőségi szabványok Spanyolországban változatosabbak, mint Csehországban: a cseh modell országos szinten minden szolgáltatót azonos szabványok alapján akkreditál annak ellenére, hogy az eljárást a regionális ügynökségek irányítják. A spanyol modell minimális, központi akkreditációs követelményeket állapít meg, de lehetővé teszi, hogy az autonóm közösségek további követelményeket támasszanak a szolgáltatókkal szemben.

A finanszírozás is különbözik: a cseh szolgáltatók hozzá vannak szokva, hogy folyamatosan pályáznak a különféle minisztériumoknál, régióknál, önkormányzatoknál, alapítványoknál és nemzetközi szervezeteknél. A spanyol szolgáltatók viszont kizárólag a

régióhoz folyamodnak akkreditációért, vagy az önkormányzatoknál pályáznak, ami viszonylag stabil pénzügyi háttérrel biztosít az adott időszakra.

A közelgő 19. Európai Szociális Szolgáltatási konferencia (2011. július 6–8., Varsó) rendkívüli plenáris ülése részletesen is tárgyalni fogja ezeket a szerepeket és viszonyokat. További információ: www.esn-conference.org/home-warsaw.

Döntéshozatal és gyakorlat

A közösségi gondozás fejlesztése: előttünk álló kihívások

Munkacsoport

Az Európai Szociális Hálózat közösségi gondozás fejlesztésével foglalkozó munkacsoportja 2010-ben is folytatta a munkát, amelyet végigkísért annak aggálya, hogy a gazdasági válság közepette vajon sikerül-e tovább csökkenteni az intézményesítettséget. Az Európai Szociális Hálózat mérlegeli, hogy az előttünk álló években milyen módon tud gyakorlati és politikai támogatást nyújtani mindehhez.

Sokan úgy vélik, hogy a gazdasági válság nem a megfelelő pillanat az ellátási rendszer modernizálására és változások bevezetésére. A megszorítások, a zsugorodó gazdaság és a növekvő munkanélküliség épp elég kihívást jelent, és az intézményesítettség csökkentéséhez hasonló, rendszerszintű változásokat jobb időkre kell halasztani.

Az Európai Szociális Hálózat közösségi gondozás fejlesztésével foglalkozó munkacsoportjának tagjai azonban úgy vélik: általános hiba az intézményesítettség csökkentéséhez hasonló kívánatos változásokat úgy kezelni, mintha azokkal meg kellene várni a fellendülést. Az intézményesítettség visszaszorításához az ellátás fogalmát egy emberközpontú rendszerben kell szemlélni, amely rugalmas, helyi megoldásokat kínál igényeik kielégítésére.

Az előttük álló kihívások tekintetében a munkacsoport tagjai úgy vélik, hogy a megvalósítás már most lemaradóban van a törvényalkotási folyamat mögött: „Kiváló törvényeink vannak, amelynek végrehajtása azonban hiányos, vagy jelentősen késik” – magyarázza Aleksandra Caloševic, a szerb Szociális Innovációs Alap munkatársa. Az új, közösségi alapú szolgáltatások akár elszigetelt miniintézményekké is válhatnak: „Ezek a szolgáltatások már rendelkezésre állnak, de a közösséggel mennyire törődünk valójában?” – kérdezi Bruno Forti, Belluno (Veneto régió) önkormányzatának munkatársa.

Abban a munkacsoport tagjai is egyetértenek, hogy egy jó ellátási rendszer nem működhet a megelőzésre koncentrált támogatási szolgáltatások nélkül. „Mi inkább a megfelelő családi támogatási rendszert hiányoljuk. A politikusok rendszerint minden bajért a családokat hibáztatják, de a családok rendszerint csak akkor kapnak segítséget, amikor már túl késő” – állapítja meg Ralitsa Petrova, a szófiai (Bulgária) önkormányzat munkatársa.

E kihívások kapcsán John Halloran, az Európai Szociális Hálózat vezetője egyetért azzal, hogy a bentlakásos gondozásból a közösségi gondozásba történő átmenet hatalmas változást jelent az érdekeltek, a döntéshozók, a költségvetési hatóságok, a szociális és egészségügyi szakemberek, valamint nem utolsósorban a betegek és családjaik számára:

„Az Európai Szociális Hálózat elkötelezett amellett, hogy támogatja a helyi állami szociális szolgáltatások vezetőit és a többi érdekeltet abban, hogy változást hozzanak azok számára, akik életük nagy részét intézményekben töltik. Néhányan úgy gondolják, hogy a gazdasági válság miatt ez most nagyon nehéz, de az Európai Szociális Hálózat hiszi, hogy helyi, gyakorlati megoldásokat kell találnunk ahhoz, hogy ezek az emberek normális életet élhessenek.”

Döntéshozatal és gyakorlat

Barcelona 2010: Az ellátás és a beilleszkedés támogatása a nehéz gazdasági és társadalmi környezetben

3 nap, 24 munkaértekezlet, 450 küldött

Az Európai Szociális Hálózat 18. konferenciáján 2010. június 21–23. között Barcelonában 33 európai ország 450-nél is több szakembere, intézményvezetője, kutatója és döntéshozója gyűlt össze azért, hogy megvitassa „Az ellátás és a beilleszkedés támogatását a nehéz gazdasági és társadalmi környezetben”.

A konferencia keretében került sor az Északi Miniszterek Tanácsának Szociális és Egészségügyi Központja – az Európai Szociális Hálózat tagja – által évente megrendezett „Nordic Day” elnevezésű eseményre is, amelynek idei témája a fiatalok munkanélkülisége volt.

„A szociális szolgáltatók – beleértve Önöket is, akik helyi és regionális önkormányzati vezetőként megjelentek a konferencián – fontos szerepet játszanak abban, hogy 20 millió embernek segíthessünk felemelkedni a szegénységből és a társadalmi kirekesztettségéből.”

Andor László, a foglalkoztatásért, a szociális ügyekért és a társadalmi összetartozásért felelős európai biztos.

A 19. Európai Szociális Szolgáltatási konferencia (2011. július 6–8., Varsó) egy újabb lehetőséget kínál az aktív és gondoskodó társadalom felépítésével kapcsolatos kihívások megbeszélésére. A varsói konferenciára a www.esn-conference.org/home-warsaw webhelyen regisztrálhat.

Barcelona 2010: Az ellátás és a beilleszkedés támogatása

A konferencia legfontosabb üzenetei

Az Európai Szociális Hálózat a konferencia kapcsán a munkaértekezleteken felmerült legjobb gyakorlatok és a plenáris üléseken elhangzott cselekvési felhívások és óvatosságra intések alapján néhány kulcsfontosságú üzenetet fogalmazott meg.

A szociális szolgáltatókra – miközben folytatniuk kell a hosszú távú kihívások miatt szükségessé vált erőfeszítéseiket – példátlan nyomás nehezedik, hogy megfeleljenek a gazdasági válság által diktált növekvő igényeknek. A szociális szolgáltatók vezetőiként és vezető szakemberekként a saját szervezeteinken belül és azokon kívül is minden eddiginél

határozottabban ki kell állnunk a **szociális munka értékei** és a **közszolgáltatások elvei** mellett.

A politikai vezetőkkel együtt meg kell találnunk a lehetséges megoldásokat e nehéz gazdasági és társadalmi környezetben. **Nehéz döntéseket** kell hoznunk a befektetésekkel, valamint a rövid és hosszú távú prioritások felállításával kapcsolatban. Helyi szinten minden ágazatban **szövetségeseket kell találnunk** a támogatók, a szolgáltatók és jogi szakemberek között. **Formálnunk kell a közvéleményt** annak kapcsán, hogy milyen juttatásokkal és szolgáltatásokkal jár a szociális szolgáltatások igénybevétele, és cserébe milyen elvárásokat támaszt a felhasználókkal szemben.

Döntéshozatal és gyakorlat

Az ellátásnak és a beilleszkedésnek a nehéz gazdasági környezetben történő támogatásáról szóló 18. *Európai szociális szolgáltatások* című konferencián folytatott vita alapján a következőket javasoljuk:

1. Világosan álljanak előttünk a szociális szolgáltatások és szociális munka azon értékei, amelyekkel **egyértéítés** alakítható ki azokkal a szociális problémákkal kapcsolatban, amelyekkel a különféle szolgáltatásokon és szakmákon keresztül az emberek szembesülnek.
2. A gazdasági válsággal járó jelenlegi terhek mellett legyünk tisztában a demográfiai változásokhoz és az erősödő elvándorláshoz hasonló **hosszú távú kihívásokkal**, valamint gondolkozzunk előre és tervezzük meg, mit fogunk tenni, ha a gazdasági növekedés ismét beindul.
3. Törekedjünk érzékeny egyensúly kialakítására azok között, akik (például adósság vagy munkahelyi elbocsátás miatt) a **szolgáltatások új ügyfelei** lettek, és azok között, akik már a válság előtt is igénybe vették a szociális szolgáltatásokat és juttatásokat.
4. Hozzuk egyensúlyba a mindenkit érintő **általános szolgáltatásokat** és a legkiszolgáltatottabbakat érintő, **céltzott megközelítéseket**; utóbbiakat támogassuk, hogy hozzájussanak az általános szolgáltatásokhoz, és biztosítsunk számukra személyre szabott segítséget ahhoz, hogy túljussanak nehézségeken.
5. A frontvonalban dolgozó szakemberek **kompetenciáját és tapasztalatát** elismerve igyekezzünk politikai szinten tisztázni a szociális szolgáltatásoktól várt **eredményeket és célokat**.
6. Értékeljük újra és ismerjük fel a szociális szolgáltatások által mobilizálható **pénzügyi**, a **humán** (szociális szakemberek, gondozók, ügyfelek, családok és közösségek) és az **infrastrukturális** (új technológiák, épületek) erőforrások teljes skáláját.
7. A válsághoz történő alkalmazkodást tekintsük olyan **változáskezelési eljárásnak**, amelybe az ügyfelek mellett az adott szervezet és a partnerszervezetek vezetőségét és szakembereit is be kell vonni.
8. **Alkalmazkodjunk** a növekvő igényekhez és az apadó forrásokhoz, legyen bátorságunk befektetni a hatékonyak bizonyult megközelítésekbe, és megreformálni azokat, amelyek nem hozták meg a várt eredményt.

9. A nyilvánosság számára tegyük átláthatóvá a szolgáltatások és a juttatások odaítélésének **kritériumait és az elbírálás feltételeit** (illetve az azokat érintő változásokat), és azt, hogy az **ügyfeleknek mennyibe kerül mindez**.
10. Tudatosítsuk politikai szinten, hogy ha meg kívánunk felelni a **hosszú távú kihívásoknak**, akkor a szociális szolgáltatásokba mind a fizikai infrastruktúra, mind a humán erőforrások tekintetében be kell fektetnünk.

EU-s szintű munka

Európai Év 2010: Odafigyelni az ügyfelekre Az Európai Szociális Hálózat a kirekesztés elleni fórumon

„A figyelem középpontjában: az ügyfél” – ez volt a címe az Európai Szociális Hálózat által szervezett nyitott ülésnek, melyre a „Fórum a kirekesztés ellen” című rendezvény keretében került sor 2010. október 20-án, Brüsszelben a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve (2010) alkalmából.

A „Fórum a kirekesztés ellen” című rendezvényen az Európai Szociális Hálózat bemutatta a „Figyelem középpontjában: az ügyfél” című filmet, amely a szociális szolgáltatásokat igénybe vevő és ilyen munkakörökben dolgozó emberek tapasztalatait mutatja be, és olyan problémákba is betekintést nyújt, amelyek szegénységhez és társadalmi kirekesztettséghez vezetnek, vagy azokkal együtt állnak fenn. „Ezzel a filmmel azt szeretnénk bemutatni, hogy mi zajlik a színpalok mögött a szociális szolgáltatásokat igénybe vevő és az ilyen munkakörben dolgozó emberek között” – mondta John Halloran, az Európai Szociális Hálózat vezetője.

A film megtekintése után a fórum résztvevői és a közönség megosztották egymással gondolataikat: Elspeth Darby, az Egyesült Királyság munka- és nyugdíjügyi minisztériumának munkatársa kijelentette, hogy „a filmben felbukkanó problémák, alighanem országoktól függetlenül, mindnyájunk számára ismerősek.”

Fabian Zuleeg, az Európai Politikai Központ vezető közigazdásza tágabb kontextusba helyezte a látottakat: „A szociális szolgáltatások nyújtása nem egy légüres térben történik. Különösen nehéz helyzetben vagyunk: a demográfiai öregedés és hanyatlás, az egészségügyi egyenlőtlenségek és az államháztartási válságok hatását még évtizedekig érezni fogjuk. Az állami bevételek és kiadások közötti rés jelenleg az uniós GDP körülbelül 6–8%-át teszi ki.” Fintan Farrell, az Európai Szegénységellenes Hálózat (EAPN) munkatársa kijelentette, hogy elegendő pénz állt rendelkezésre például az idősek ellátására, de „a kormányok már nem tudják, hogyan gyűjtsék be ezt a pénzt.” Marie-Anne Paraskevas az Európai Bizottságtól a szegénység kapcsán az új európai célpontról beszélt: „Valódi előrelépés, hogy megvan a cél, de ez még nem fedi le a társadalmi kirekesztettség minden aspektusát.

Az ülés elnökének, Hugh Frazernek a szociális szolgáltatások politikai jelenlétére vonatkozó kérdésére Neelam Bhardwaja, Cardiff városi önkormányzat szociális szolgálatainak vezetője a következőt válaszolta: „A szociális szolgáltatások – alighanem

forrásigényes természetük miatt – igazi tehernek tűnhetnek. Az én feladatomban, hogy folyamatosan népszerűsítsem a szociális munka értékeit, és kiálljak amellett, amit csinálunk.” Fabian Zuleeg a téma kapcsán hozzáfűzte: „Még mindig nem fektetünk elég energiát a szociális szolgáltatások értékének bizonyításába. Az eredmények alátámasztásához alapvetően gazdasági jellegű kutatásokra van szükség.”

Kjeld Sieljacks, a dán országos hajléktalanügyi intézet (SAND) elnöke visszatért a film központi témájához, és megjegyezte, hogy a szociális szolgáltatásoknak „ott kell megtalálniuk az embereket, ahol vannak”.

EU-s szintű munka

Európai Év 2010: Az ügyfelek történetei **Ahol a szociális ellátás változást hozhat**

A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem 2010-es európai éve alkalmából az Európai Szociális Hálózat tíz történetet gyűjtött össze a viszontagságos emberi sorsokról. Maria és Stefan, mindketten 32 évesek, Európa két különböző pontján különböző kihívásokkal küzdöttek, és keményen megküzdöttek a változásért. Ma, felnőtként a céljuk azonos: jobb jövőt kívánnak gyermekeik számára.

MARIA LIPITOR

A 32 éves Maria Lipitor tízéves lányával, Nedával együtt végre otthonra lett. Amikor Maria annyi idős volt, mint most a lánya, elmenekült otthonról és az utcán élt. „Édesapám meghalt, amikor kicsi voltam, és édesanyám talált helyette valaki mást. Ittak, nem törődtek velünk és zaklattak engem és a testvéreimet” – meséli Maria.

A körülmények miatt el kellett szöknie otthonról és az utcán élt. „Az élet az utcán nagyon nehéz. Folyamatosan figyelni kellett, nehogy bajba kerüljek” – mondja Maria. Cigaretta árult a piacon, és néha koldulni kényszerült, hogy éhen ne haljon: „Egy helyi szociális szervezet szedett össze az utcáról – csak Isten volt velem, senki más.”

Felnőtként megpróbált új otthont teremteni magának: „Találkoztam egy fiúval és úgy gondoltam, közösen családot alapíthatunk.” Sajnos Neda születése után az apa az utcára küldte őket koldulni. „Az időm nagy részét az utcán töltöttem a kicsivel, amíg egy rendőrjárőr be nem vitt minket, és értesítette a városi gyermekvédelmi szervezetet. A lányomat elvették tőlem és majdnem három évre nevelőszülőkhöz került.”

Maria ezalatt is tartotta a kapcsolatot a nevelőszülővel és időközben szakított gyermeke apjával. Mariát végül a Caritas Szövetség által működtetett Éjjeli Menedékhely szolgáltatta el, ahol étkezést és munkát is kapott. Van egy külön szobám magam és a kicsi számára. Van fürdőszobánk, konyhánk, tehát mindenünk megvan, ami a rendes élethez kell. Van munkám is, és minden szükséges támogatást és segítséget megkapunk. Itt dolgozhatok és így a lányom is a közelemben lehet. Neda most megy iskolába, azt

szeretném, ha tanulna és fejlődne” – mondja Maria. Az édesanya tisztában van azzal, hogy sokkal jobb lett volna, ha neki is jobb lehetőségei lettek volna a múltban. „Most, hogy végre visszakaptam Nedát, más életet szeretnék neki biztosítani, egy jobb életet” – mondja.

EU-s szintű munka

STEFAN JUL GUNNERSEN

Stefan Jul Gunnensen 32 éves fiatal szakember, a Dán Statisztikai Hivatal Statisztikai évkönyvének szerkesztője. Szabadidejében zenével foglalkozik, és azon gondolkodik, hogy íróként új karrierbe fog.

Stefan múltja tele van olyan fájdalommal, amely minden, az édesanyját nélkülözni kényszerülő gyermeket eltölt: „Az anyám soha nem tudott igazán gondoskodni rólam, sem csecsemő-, sem kisgyermekkoromban. Mindig olyan távolinak tűnt. Alig voltam ötéves, amikor öngyilkos lett.”

Stefan már kétéves korában megosztott nevelőszülői felügyelet alatt állt. „A nevelőanyám óvodában dolgozott, ott találkoztam velem, az anyámmal, és a külön élő apámmal. Tényleg segíteni akart nekünk” – magyarázza Stefan. Miután édesanyja meghalt, Stefan végleg a nevelőszülőkhöz került.

„Nagyon boldogtalan voltam, csak az édesanyámat akartam” – emlékszik vissza Stefan. Kamaszként a számítógépek világába temetkezett: „Imádtam a számítógépes játékokat és már tízévesen értettem egy kicsit a programozáshoz.” Ezt azonban nevelőszülei, hagyománytisztelő, kertészkedő és otthonról gyakran eljáró emberek lévén nem értették meg. „Tinédzserként úgy éreztem, hogy az életem egy katasztrófa” – teszi hozzá Stefan. Az egyik mostohabátyjára azonban egyfajta példaképként tekintett: „Tudtam, hogy amit mond, az úgy van, és ha veszekszik velem, akkor biztos valami rosszat csináltam. Ha viszont megdicsért, akkor nagyon büszke voltam.”

A biológiai szülei által hagyott űrt soha nem lehet betölteni. „De azt tapasztaltam, hogy ha másoknak segítek, az segít eltüntetni a hiányt és valamiféle célt ad az életemnek”. Ezért Stefan kapcsolatba lépett a TABUKA csoporttal, azzal a kezdeményezéssel, amelyet nevelőszülőknél nevelkedett emberek hoztak létre azzal a céllal, hogy segítsenek fejleszteni a rendszert. Befogadó családokkal és szociális munkásokkal együtt előadásokat és megbeszéléseket tartanak, hogy megvitassák azokat a nehézségeket, amelyekkel a gyermekek elhelyezésük során szembesülnek. A végső cél annak a biztonsági hálónak a létrehozása, melyre minden gyermeknek szüksége van.

Stefan üzenete a szociális munkások számára a következő: „Kerüljenek közelebb a gyermekekhez és öleljék át őket!” Ez az, ami neki a leginkább hiányzott. „Nemrég magam is apa lettem és sokat gondolkodtam a fiamról és az apaságról. Én soha nem éreztem magam igazán biztonságban, sem az anyámmal, sem a nevelőszülői felügyelet alatt. Ezért mindent elkövetek annak érdekében, hogy szilárd bizalmi alapot és biztonságot teremtsék a fiam számára.”

További történeteket olvashat a www.esn-eu.org/2010 webhelyen.

Szakértői értékelések

A helyi állami szociális szolgáltatások képviselője

Az Európai Szociális Hálózat három témát – a kismamáknak nyújtott támogatástól a szolgáltatók akkreditációjáig – felölelő szakértői értékelésben osztotta meg szakértelmét és bevált gyakorlatait a nemzeti politikai döntéshozókkal, kutatókkal és érdekeltekkel. Az EU által finanszírozott szakértői értékelések olyan nemzeti fórumként szolgálnak a nemzeti kormányok számára, ahol az innovatív szakpolitikákat és projekteket ismertethetnek és vitathatnak meg a társországokkal és az érdekeltekkel.

„Anya és gyermek” Szövetségi Alapítvány

Berlin, Németország, 2010. január

A német kormány által bemutatott alapítvány munkája terhességi tanácsadásból és az anyagi gondokkal küzdő fiatal nők pénzügyi támogatásából áll. A 92 millió eurós éves költségvetéssel és országos szinten számos helyi központtal rendelkező alapítvány a fiatal nőket szakszolgálatokhoz irányíthatja tovább. „Gyorsan, a bürokratikus eljárások kikerülésével kell segíteni. A személyes kontaktus, a megértés és a bátorítás fontos a tanácsadóközpontokban” – mondja Hermann Kues államtitkár.

A német kormány számos résztvevő – így az Európai Szociális Hálózat – javaslatait fogadta meg az alapítvány eredményeinek fokozottabb ellenőrzésével kapcsolatban, mivel ez olyan kérdés, amely a szociális munka és ellátás számos területén kihívást jelent.

Daniel Molinuevo, az Európai Szociális Hálózat tagja (2010 áprilisáig szakpolitikai és kutatási szakreferens) véleménye szerint az „egyes szolgáltatóknak ismerniük kell saját helyüket az átfogó keretrendszerben. Az alapítvány nagyon jó példa egy ehhez hasonló keretrendszerre.”

Minőségi tartós gondozás a bentlakásos intézményekben

Murnau, Bajorország (Németország), 2010. október 18–19.

A bajor regionális kormány a bentlakásos gondozóintézmények esetében a tartós ápolási és gondozási biztosítási rendszer által irányított szövetségi rendszer mellett saját minőségbiztosítási és felügyeleti rendszert is működtet. Az önkormányzati felügyeleti szervek ellenőrzik, hogy az intézmények megfelelnek-e az életminőségről és a tartós ápolásról és gondozásról szóló bajorországi törvényben előírt minőségi követelményeknek.

Számos partnerország jelezte, hogy a minőség tekintetében a kifejezetten felügyelet-centrikus megközelítéstől egy olyan felfogás irányába mozdulnak el, amely egyesíti a felügyeletet a tanácsadással és az önellenőrzési jelentéssel, és egy hatékony, belső minőségellenőrzési rendszert vezetnek be. Felismerték azt is, hogy a vevők, a szolgáltatók és a többi érdekelt fél – így az otthonok lakói és családjaik – között szükség van a minőségről folytatott párbeszédre.

Az Európai Szociális Hálózatot ebben a szakértői értékelésben Alexis Jay skóciai szociális munkaügyi főfelügyelő képviselte. Véleménye szerint „az idősödő generációk még a legmagasabb színvonalú bentlakásos ellátás mellett is valószínűleg inkább otthon szeretnének maradni, és maguk kézbe venni saját ellátásukat”.

EU-s szintű munka

A cél: kiválóság elérése a szociális szolgáltatások nyújtása terén

Románia, 2010. június 29–30.

Története első szakértői értékelésében a román kormány bemutatta akkreditációs rendszerét, amely olyan minőségi kritériumokat fogalmaz meg, amelyeknek az állami és a magánszolgáltatóknak egyaránt meg kell felelniük. Ezek a következők: hatékony vezetés, az etikai vonatkozások és a kedvezményezettek jogainak tiszteletben tartása, az ügyfelek bevonása a folyamatokba, az állami és a magánszféra partnersége és folyamatos értékelés. Nicu Dumitru Cornoiu, a román munkaügyi, családjogi és szociális minisztérium államtitkára szerint „noha a szociális szolgáltatások a helyi közösségek számára teszik lehetővé, hogy alkalmazkodjanak a változó társadalmi viszonyokhoz, ezeket a szolgáltatásokat az emberek igényeihez kell igazítani”.

Az Európai Szociális Hálózat választ erre az akkreditáció-központú modellre Stephen Barnett vezető szakreferens foglalta össze: „Az akkreditációtól a kiválóság irányába történő elmozdulás az egész rendszert érinti, így a tervezést, az értékelést, a hozzáférést és az ellátást is.” Heike Hoffer, a szociális jóléttel foglalkozó állami és magán szervezetek németországi egyesületének (Deutscher Verein, DV) tagja szintén az Európai Szociális Hálózat képviselőjében megjegyezte: „Az ápolás és ellátás minősége nem mindig azonos szintű az életminőséggel. Felállíthatjuk ugyan az ellátás és az ápolás minőségére vonatkozó minimumkritériumokat, de az életminőségen ez nem mindig javít. Az ügyfeleknek joguk van némi rugalmassághoz.”

Tagok által rendezett események Európa-szerte

A csereprogramok és a tanulás támogatása

Az Európai Szociális Hálózat a tagjai által 2010-ben szervezett konferenciákhoz gyakorlati és a szakpolitikai tudása mellett azzal járult hozzá, hogy népszerűsítette az európai kezdeményezéseket.

Kolozsvár, Románia

Konferencia *Közösen a szociális szolgáltatások minőségének javításáért* címmel

Kolozsvár önkormányzata 2010. június 7–8. között másodszor adott otthont a *Közösen a szociális szolgáltatások minőségének javításáért* című konferenciának. A 2009-es első alkalom sikerére tekintettel a 2010-es konferencia a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportok – a munkaerőpiactól legtávolabb eső személyek, a gyermekek és a roma közösségek – társadalmi beilleszkedését övező kihívásokat vitatta meg.

Egész Romániából mintegy 150 küldött vett részt ezen a kétnapos erdélyi eseményen, míg az Európai Szociális Hálózatot nyolc ország tizenkét küldöttje képviselte az öt munkaértekezleten és a plenáris ülésen. A Hálózat egyik tagja az esemény kapcsán ezt mondta: „Nagyon hasznos volt számomra, hogy kapcsolatba léphettem román kollégáinkkal és megismerkedhettem szociális szolgálataikkal. Így tovább bővíthettem szakmai kapcsolatrendszeremet, és megvitathattuk a szociális szolgáltatások gyakorlatával és fejlesztésével kapcsolatos problémáinkat és tapasztalatainkat.”

Kasztília–La Mancha, Spanyolország

Az első, mentális egészségügyi problémákkal küzdő betegeket összefogó egyesület

A spanyol Kasztília–La Mancha régióban, amely 2009-óta az Európai Szociális Hálózat tagja, létrehozták az Apemfenixet, vagyis az első olyan egyesületet a régióban, amely a mentális egészségügyi problémákkal küzdő betegeket fogja össze. A 2010. december 13-án, Toledóban megtartott eseményen az érintett csoportok – például a regionális és a helyi önkormányzatok, valamint a mentális betegek és családtagjaik spanyolországi érdekvédelmi szövetségének (FEAFES) – számos képviselője jelent meg.

A regionális kormányzat is megerősítette azokat a törekvéseit, amelyeket az *Alapítvány a mentális betegek társadalmi és munkaerő-piaci integrációjáért* (FISLEM) nevű szervezetten keresztül igyekszik megvalósítani. A FISLEM, amely az Európai Szociális Hálózat tagja, mentális egészségügyi problémákkal küzdő embereket és családjaikat támogatja olyan népszerűsítő kampányok, kutatási projektek és képzési események szervezésével, amelyek célja az ilyen embereket a mai napig sújtó társadalmi bélyeg eltüntetése. Amint azt az Európai Szociális Hálózat szakreferense, Alfonso Montero a küldötteknek is elmondta: „Nincsenek egyedül, az EU és az Önök regionális önkormányzata ott áll Önök mögött támogatást nyújtva. Az eszközök rendelkezésre állnak, már csak használni kell őket.”

Északi Egészségügyi Központ (Nordic Welfare Centre)

Az ifjúsági munkanélküliség által jelentett kihívások leküzdése

Az Északi Jóléti és Szociális Központ (NVC) az Északi Miniszterek Tanácsának szervezésében bevezette a „Globalizáció kezdeményezést”, amely hét projektet ölel föl a szociális és egészségügyi politika területéről. A Központ az egyik ilyen projekt keretében 2010. október 7-én rendezte meg a fiatalok helyzetéről szóló konferenciát.

Tagok és kormányzás

Az eseményen, amelyen jellemzően az északi államok köztisztviselői vettek részt, lehetőség nyílt a Központ kiadványának népszerűsítésére is.

A Középpontban a fiatalok kirekesztettsége című füzet azokat a kulcsfontosságú területeket emeli ki, amelyekre a fiatalok munkanélkülisége elleni fellépésnek összpontosítania kell.

Az eseményen felszólaló John Halloran felhívta a küldöttek figyelmét arra a tényre, hogy a tinédzserek csaknem 15%-a kimarad az iskolából és így megfelelő képzettség és képesítés nélkül marad: „Félő, hogy ha nem lépünk gyorsan az általános és szakmai képzéshez és az élethosszig tartó tanuláshoz való hozzáférés ügyében, ezek a fiatalok lesznek az »elveszett generáció« tagjai.”

Castellón tartomány, Spanyolország

Castellón tartomány Valencia Autonóm Közösségével és 15 önkormányzattal együtt nemrég létrehozta a Castellón tartomány innovációs és társadalmi minőségi normáinak hálózatát. A hálózat első, *Szociális innováció és minőség: válaszok az új társadalmi kihívásokra* című konferenciájára 2010. június 3-án Castellónban került sor. A résztvevők a szegénységnek a válság idején jelentkező új formáiról tanácskoztak.

Az Európai Szociális Hálózatnak a tudáscserén alapuló innováció támogatásában szerzett tapasztalatait Stephen Barnett osztotta meg a küldöttekkel: „A gazdasági válság idején a kapcsolatépítés mindennél fontosabb, hiszen így tanulhatunk egymástól és ezáltal jobban tudunk reagálni az új kihívásokra”.

Alsó-Szilézia, Lengyelország

A szociális szakemberek kilátásai

Az alsó-sziléziai szociálpolitikai regionális központ a Wrocławban 2010. november 17-én megrendezett konferenciáján bemutatta a legutóbbi kutatási eredményeit. A projekt a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget vizsgálta, és azt az eredményt hozta, hogy a szakemberek szerint a társadalmi kirekesztettséggel küzdő emberek megsegítéséhez és támogatásához szükséges megbízható forrásokat az önkormányzatoknak kell biztosítaniuk. Nyitóbeszédében Sławomir Piechota, a lengyel parlament szociálpolitikai bizottságának elnöke szenvedélyes hangnemben ismertette a szociális munka értékeit és azokat a kihívásokat, amelyekkel a szakmának a jelenlegi nehéz gazdasági környezetben szembesülnie kell.

A varsói szociális szolgáltatások fejlesztési intézete a közelmúltban készült egyik tanulmányát ismertette, amelyből kiderül, hogy az időskori gondozási és ápolási szolgáltatások minősége a szociális ellátóközpontok, a munkaügyi irodák, az orvosok, a kulturális intézmények és – gyakran a legfontosabb szereplőként – az önkormányzat közötti informális partnerségi viszonyoktól függ.

Dorota Tomalak az Európai Szociális Hálózat szakreferense előadásában ismertette az európai perspektívát és az új EU 2020 stratégiát, amely 20 millió szegénységben élő európai ember felemelésének ambíciós célját tűzte maga elé.

Tagok és kormányzás

Közös eredmények és közös jövőnk megtervezése

Az Európai Szociális Hálózat tagjainak munkaértekezletei

Az Európai Szociális Hálózat tagszervezeteinek képviselői 2010. december 6–7. között Brüsszelben gyűltek össze, hogy áttekintsék az Európai Szociális Hálózat 2008–2010-es időszakának eredményeit és kidolgozzák a 2011–2013-as időszakra vonatkozó terveket. Ennek aktualitását az adja, hogy az Európai Szociális Hálózat új, hároméves partnerségi időszakot kezd az Európai Bizottsággal.

Az Európai Szociális Hálózat keretein belül az elmúlt három évben folytatott munka kapcsán a tagok elmondták, hogy nagyra értékelték a közös munkát, azt, hogy kapcsolatokat építhettek ki európai kollégáikkal, hogy megoszthatták egymással tapasztalataikat, és érveket gyűjthettek a saját országaikban és helyben megvalósuló reformok mellett. A tagok azt is nagyra értékelték, hogy saját országuk, régiójuk, önkormányzatuk teljesítményét összemérhették európai partnereikével, és beszámoltak arról is, hogy hazatérésük után további kutatásokat folytatnak olyan megközelítések kidolgozása érdekében, amelyek jól illeszkednek az irányításuk alatt álló szolgálatokhoz.

Két vendég is csatlakozott az Európai Szociális Hálózat tagjaihoz, hogy megosszák távlati elképzeléseiket az előttünk álló évek politikai, gazdasági és társadalmi kontextusában. Fabian Zuleeg, az Európai Politikai Központ vezető közigazdásza elmondta a közönségnek, hogy „egy hatalmas kavardásnak látom ezt az egészet: a hosszú távú fenyegetések – klímaváltozás, a demográfiai változások és az elvándorlás – és a rövid távú gazdasági válság kusza elegyének.” Hugh Frazer, a társadalmi befogadás uniós szakértői hálózat koordinátora a gazdasági válság társadalmi hatásait vizsgáló küszöbön álló jelentés kapcsán hangsúlyozta, hogy ezek a hatások nagyon széles skálán mozognak: „Úgy tűnik, hogy a válságot leginkább azok az országok szenvedték meg, ahol gyenge lábakon áll a szociális védelmi rendszer és már most is nagyok a társadalmi egyenlőtlenségek.”

Az elhangzottak fényében a résztvevők megvitatták az Európai Szociális Hálózat következő évekre szóló lehetséges prioritásait. A résztvevők előzetesen az interneten szavaztak három kérdésben:

- **egészségügyi és szociális ellátási együttműködés** a mentális egészség és az idősgondozás területén

- **a szolgáltatók ügyfeleinek önrendelkezése és döntései:** személyes költségvetés, önellenőrzés, utalványok, védelem és kockázat, jogok és felelősségek, az ügyfeleket tömörítő tanácsok, hozzáférés és igényfelmérés.
- **aktív és gondoskodó társadalom:** közösségi cselekvés, a családi és a nem hivatásos gondozók támogatása, az önkéntesség népszerűsítése.

A munkaértekezleten a tagok ezután három további kérdésről szavaztak:

- **források – többet a kevesebből:** innováció, az ügyfelek bevonása a finanszírozásba, a rászorultság vizsgálata, önkéntesek, technológia, személyzet,
- **vezetési és irányítási** képességek a szociális szolgáltatások területén és a szociális ügyekben felelős vezető szerepe,
- **gyermekek:** gyermekvédelem, gyermekkorú menedékkérők, gondozásba vett vagy onnan kilépő gyermekek, a korai iskolaelhagyók számának csökkentése.

A már meglévő prioritásokkal, vagyis a **közösségi gondoskodás** és a **lelki jól-lét fejlesztésével** együtt, nyolc témakör fogja meghatározni az Európai Szociális Hálózat 2012–2013-as időszakát.

Ha bármilyen kérdése van tevékenységeinkkel kapcsolatban, szívesen állunk rendelkezésére a következő e-mail címeken: info@esn-eu.org és közvetlenül magyarul adrienn.nagy@esn-eu.org.